

עבודה מסוימת מכונית זו נתקעה בכביש רמתגן עליידי גאות ואדי מוסררה. שני כבאים שחששו כי במכונת נשאר מישהו הצליחו — תוך סיכון רב — להגיע אליה. אליהם נלווה צלם העולם הזה שצילם את שתי התמונות. השטטוש של התמונות נגרם על ידי נפילת המצלמה למים והרטבתה לאחר שהצלם נסחף כמה מטרים בשטף האדיר.

אידיאולוגיה מסוימת

כנת. למרות שרוב מיר צה של מסטרת מצרים מופנה עתה למאורעות עם האנגלים (תגרות דמים באזור הסואץ, הפ' גנות רחוב בשאר חלקי הארץ) לא הזניחה את שאר תפקידיה. מקום נכבד בין תפקידים אלה תופסות פעולות פוליטיות וביעור — ציד קו מוניסיטים. לפעמים מוע' נק התואר „קומוניסט" לטתם טרדן אשר יש ללמדו פרק ביחס הנאה לשלטונות, לפעמים אש' מתו היחידה היא דרישה להעלאת שכר עבודתו. בכל אופן, מדי עזרה מישהו באשמת קומוניזם, נותנת המשטרה המצרית פרסומת רבה לדבר. ה' מקרה האחרון ארע לפ' ני כשבוע כאשר נעצרו „שני מנהיגים חשובים" אחרי מעצרה, מפקח ה' משטרה, תופס הקפעי' לות הקומוניסטית בקא' פעמים לא מעטות אך הקומוניזם יחוסל — לפ' חות בתחיות הרשמיות.

מכעד למך החול ישראל לא הושגה

זונות שעבר על פני גל הקור וה' ישראל לא עמדו צות המרחב. מטרת סגוריה וקהיר, הצ'ידות עבר הירדן טים בעזה, הפכו אר' לנחלים גועשים. אולם רוב הנזק ה' בכמויות בלתי רגילות כיסה את ע' ואת שפלת ה' חוף. עתון בירדן יד' ידע לספר כי „למי סופרנו המיו' עניני טוע" נגרם גל הקור על ידי ד' האטומיים הר' בים שנערכו על יד' „הפעם" ציין ה' עתון „אשמים" המחנות גם יחד, כי גם לרוסים למריקאים יש פצצות אטומיות לבזבז' סיונות. רק אנו ה' מסכנים צריכים' כי איש לא חשב לגלות תרופה א' נגד ההתקרריות האלה!"

שאר העתונ' אף הם בתיאורי' של ה'איה, סיפרו על מעשי גבור' רה או על חוסר פעולה מצד השלטונות. אולם איש לא הזכיר את ישראל. בפעם הראשונה בתולדות ארצות ערב של השנים האחרונות ארע אסון גדול מבלי שיואשמו בו „סוכני היהודים."

לוב שתי ערי בירה

לרוב יושבי מדבריות לוב אין התאריך 25 לדצמבר אומר כל דבר; קרוב לודאי כי אינם אף יודעים כי ביום זה נולד ישו. אך גם לוא ידעו, לא היתה ידיעה זו, מן הסתם, מעניינת אותם.

לעומתם ייחסו תושבי ערי החוף ח' שכיבות מכרעת לתאריך זה. לא מפני ש' ידעו הם כי זהו יום חג המולד כי אם מפני שיום 25- לדצמבר 1951 הוא ה' תאריך שנקבע כיום אשר בו התפוך לוב מדינה עצמאית וריבונית.

שאלת עתיד מושבות איטליה לשעבר הובאה לראשונה בפני עצרת או"ם ב' 1949 לאחר שארבעת הגדולים לא הצלי' חו לבוא לידי הסכם על נושא זה עם חתימת חוזה השלום האיטלקי. כעבור שנתיים של ויכוחים קיבלה העצרת את ההחלטה כי לא יאוחר מ'1 לינואר 1952 תקבל לוב את עצמאותה, מינה נציב וועדה בת עשרה חברים לביצוע ההחלטה. כצעד ראשון הוחלט לכנס „אסיפה ל' אומית המיצגת את תושבי לוב" שנה לפ' ני מועד הכרות העצמאות. האסיפה תקים ממשלה זמנית אשר אליה יועברו בהד' רגה סמכויות שלטונות הכיבוש הצרפ' תיים והאנגליים.

אולם ביצוע ההחלטה לא היה קל כק' בלחה: מי האיש המוסמך לקבוע את חב' רי „האסיפה הלאומית המיצגת את תו' שבי לוב"? לבסוף מינה הנציב ההולנדי אדריאן פלט מועצה בת 21 מדינאים מ' קומיים, העביר לה את התפקיד להחליט כיצד להרכיב את האסיפה הלאומית ה' מייצגת. מדינאים אלה קבעו כי האסיפה תורכב מ60 חברים, 20 מכל אחד מש' לושת האזורים — טריפוליטניה, קירנ' קה ופיזאן — וכי למיעוטי לוב (איטל' קים, יהודים, יוונים ומלטים) לא תהיה נציגות.

בהיותם ברובם אנשי מוחמד אדריס אל'סנוסי, אמיר קירנקה, בחרו אנשי ה' אסיפה הלאומית במהיגם כמלך לעתיד לבוא של לוב, נתנו לו גם את הסמכויות הנרחבות ביותר (המלך ימנה מחצית חב' רי הסינאט, תהיה לו זכות י' הע' ברת חוקים, ימנה ויפטר שרים, יפז' וי' כונן את בית הנבחרים ויהיה גם מפקד עליון של הצבא הלובי). על-מנת שאיחוד שלוש האזורים לא יפגע ברגשותיהם המקומיים של התושבים הוחלט לחלוק את הכבוד של י' בירה לשתי ערים, טרי-פולי ובנגאזי.

בר"ח האחרון אשר אדריאן פלט, ראש הוועדה הבינלאומית המתחסלת, מסר הוא מתאר בהערכה רבה את הרוח הדמוקר' טית והתחוקה המתקדמת של לוב. אולם בסוף הדו"ח הארוך הוכנסה גם פיסקת' אזהרה קטנה בה מתריע הנציב כי תחוקה ורצון דימוקרטי בלבד לא יספיקו כדי להבטיח עצמאות תמידית ללוב — דרו'

* מצריים, צרפת, איטליה, פאקיסטאן, בריטניה, ארצות הברית, קירנקה, פיזאן, טריפוליטניה, נציג המיעוטים.

שה גם עזרה מן החוץ. לא זו בלבד, אלא עזרה מן החוץ לזמן ארוך. אזהרה זו כוונה בעיקר כלפי חוץ, לא כלפי העם הלובי עצמו. ממשלת לוב כבר הסכימה לעזרה אנגלית נרחבת והתחיי' בה, תמורת עזרה זו, לתמוך במדיניות האנגלים במרחב, למלא את מקום עבר' הירדן של עבדאללה. התחייבות זו כלפי האנגלים והאיבה שבין אדריס אל'סנוסי ובין מזכיר הליגה עבר אל'רחמן עזאם באשא כבר קבעו את מקומה של לוב בליגה הערבית — במתנה האנטי-מצרי. כי למרות שמצרים עשתה עתה צעדי פיוס כלפי שכנתה המערבית, עדיין זכור בסריפולי ובנגאזי כי קבלת לוב כחברה בליגה נדחתה ער עתה בגלל התנגדותה של מצרים שטענה כי לוב אינה ארץ עז' מאית כי אם ממלכת בובות, גרורת האנ' גלים.

גם הכרותו של בשיר ביי סעדאווי, ראש מפלגת האופוזיציה, כי אנשיו יחרימו את טכס הכתרת אל'סנוסי נזקפה לחובת מצ' רים — כי בשיר ביי ידוע כאדם הרוגל בהתקרבות למצרים, ניתוק היחסים עם המערב.

„כל זה לא חשוב", צהל שר הטכסים שחילק רבבות תמונות צבעוניות של המלך החדש. „העיקר שעל לוב מישל המלך אדריס הראשון."

הירדן

קול הדם וקול ההיכטוריה

בממלכת הירדן ישנם עתה שני נוש' אים אשר אין להזכירם בשום פנים: תכ' ניות האיתוד עם עיראק והמצב הכלכלי החמור. על כך קיבלו מערכות העתונים הודעות מפורשות ומחשש פן הנקוט ה' ממשלה בצעדים נגדן (כפי שעשתה לא פעם) נאלצו לציית.

אולם לתושבים הפשוטים לא ניתנה כל הודעה על כך ואילו גם ניתנה לא היו, מן הסתם, מצייתים בקפדנות יתירה. כך נמצא כי בשוחקי עמאן, ירושלים ה' עתיקה ומאללה מתנהלות השיחות סביב שאלות שאינן בעתונים. למרות ההענקות הרבות הניתנות ל' ירדן על ידי סוכנויות הסעד הבינלאומי' יות להחזקת הפליטים, מהרים אלה מע' מסה כבדה מאד שאין ביכולת הארץ ה' שוממה למחצה לשאתה. ביחוד מורגש בירדן העדר תוכניות ארוכות-טווח אשר יכוננו את כספי הסעד לעבודות מכני' סות ולא להחזקת רבבות הפליטים ב' מחנות, באפס מעשה.

אולם מצב זה אינו חדש בירדן. הוא קיים זה קרוב לשלוש שנים ועתה הגיע לשיאו, הפית רוח חיים גוברת ו' הולכת בשמועות על מוצא פשוט העור מד בפני הנמשלה: איתוד עם עיראק השכנה העשירה, בעלת השטחים הפור' ריים הרחבים שאינם מעובדים מחוסר ידים עובדות.

עוד לפני הבחירות האחרונות נפוצו שמועות כי עיראק עושה את כל המא' מצים להבטיח לעצמה רוב תומכים בבית הנבחרים. לפי שמועות אלה, ולפי ההא' שמות ההדדיות שהוטחו על ידי המועצ' דים במלחמת הבחירות, הוציאו סוכנים עיראקיים סכומים גדולים לשחד מועצ' דים בעלי סיוויים להבחר על מנת ש' יתמכו בהצעת איתוד שתי הממלכות.

רצון ה' של העיראקים לאיתוד נבע בעיקר מ:זגתו של נורי אל'כעדי, ראש' נמשלתה, פן תבלע סוריה את נמ.כ. ה' הירדן, לאחר רצח המלך עבדאללה, תה' פוך גורם ראשון באור זה. בנואם שנשא באותו זמן בפני הסינאט העיראקי הכ' ריו אל'סעיד בגלוי כי „ממלכת היר' דן ארץ האשימית היא. הדם הזורם ב' צורקי בניה הוא אותו הדם הזורם בעור' קינני, ואם היא תתאחד עם מישהו יהיה זה אתנו."

עתה הועלה נאום זה, ונזומים רבים כמוהו, שוב על הפרק וניתושים על תא' ריך או אופן האיתוד לא חסרים. אך מכל זאת לא משתקף כל חלק בעתונות היר' זנית. רק בסוריה ועיראק עולה נושא זה בדיונים פומביים.

הסוריט, המעונינים עתה בפיוס עיראק אחרי ההפיכה האחרונה, מעלימים את אוזניהם מפני שמועות האיתוד, מזכירים אותן רק ברמזים דקים או בקיצור. „אם אמנם יהיה איתוד כזה", הם סוברים, „יי' עשה הדבר כמעט בסוד." ולזאת י' גם צוהגים להוסיף: „אבל איתוד י' לא יהיה, אם הירדן תחדול להיות י' מאית, מקומה בסוריה, כפי יהיה ל' כל הדורות."